

Obtest, Wilkolakiai

Isvaduota jegu, tamsoje isaustu
Dvasios gelmese bunda galia
Dovanota rusciu zveriaveidziu Dievu
Virs kariaunos iskyla kruvina veliava

Urzgia, staugia kariai, nuramint nepavyks
Kraujo troskulio ju arsiose sirdyse
Kojos nesa pirmyn, akys iesko aukos
Musio pradzia paskelbs nuridenta galva

Uzvaldo krauju persisunkus aistra
Ir akys isiplieskia pykcio liepsna...

Kraujas tryksta stulpais, stojas piestu zirgai
Is zaizdu kamuoliais verzias zuvusiu veles
Lauka gaubia migla, apzavu sukelta
Is landyniu savu protuos smelkiasi zverys

Temsta akys kariu, aptaskytos krauju
Tai, kas buvo zmogaus, tapo valioj zveries
Ginklus keite nagai, veidai virto nasrais
Priesa griebus ranka traiske lokio jega

Pagimdyti vilku ir zindyti krauju
Priesu kaukolem zaide uzauge miske
Karo mena ivalde is Dievu uzdraustu
Gime tam, kad numirtu musio lauke

Verdantis kraujas tryksta jega
Mirties sekla paseja priesu sirdyse

Siaubas skaide placias maldininku gretas
Mirtis myne ju veliavas zemen
Kraujy skendo balti kryznesiu angelai
Kryzium liko gulet daugel kunu kryzmu

Melskis ar nesimelsk savo dievui, sunie
Svetimsali kryziuotu apsiaustu
Tavo varda ant zemes parasysiu krauju
Ir isplesiu suns sirdi is krutines tavos

Su krauju atejes is seniausiu laiku
Tartas siaubo sukaustytom lupom
sirdyje israizytas nagu, pasleptas randu
Uzkeiktas kario zenklu vardas...
VILKOLAKIAI!